

ความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของนักเรียน
ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย)
ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส

The Competence in Matching and Comparison, Classification and Grouping, and
Sequencing of Second-Year Preschool Students at Bansomdejchaopraya
Rajabhat University Demonstration School (Early Childhood)
Experienced in Storytelling Activities with Sensory Activities.

ยุวรัตน์ จงใจรักษ์¹

วรินทร์ แสงแดง²

วิจิตรา ทรสำเริง³

อาภรณ์รัตน์ รัตนวงศ์⁴

Yuwarat Jongjairak¹

Warinton Sangdang²

Wijittra Sornsamret³

Apornrat Rattanawong⁴

Received: August 10,2021 Revised: November 15,2021 Accepted: November 16,2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4-5 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ และแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลหลังการทดลอง (Posttest only design) สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และร้อยละของค่าเฉลี่ย (%)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส มีความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับโดยรวม อยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 28.20 คิดเป็นร้อยละ 94.00, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.31) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับดีมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.72 คิดเป็นร้อยละ 97.20, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58) ด้านการจำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.31 คิดเป็นร้อยละ 93.10, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95) และด้านการเรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.17 คิดเป็นร้อยละ 91.70, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.15)

คำสำคัญ : การจับคู่และเปรียบเทียบ การจำแนกและจัดกลุ่ม การเรียงลำดับ นิทาน กิจกรรมประสาทสัมผัส

¹²³⁴ โรงเรียนสาธิต (ปฐมวัย) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Demonstration School (Early Childhood) Bansomdejchaopraya Rajabhat University

¹ Corresponding author Email: pee_eced@hotmail.com

Abstract

The purpose of this research was to study the competence in matching and comparison, classification and grouping, and sequencing of second-year preschool students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University Demonstration School (Early Childhood) experienced in storytelling activities with sensory activities. The research participants were 29 second-year preschool students (age 4-5 years old) who studied in the second semester of the academic year of 2020 at Bansomdejchaopraya Rajabhat University Demonstration School (Early Childhood) in affiliation with Bansomdejchaopraya Rajabhat University. The research instruments were 1) competency assessment form of matching and comparison, classification and grouping, and sequencing, and 2) activity plan for storytelling activities with sensory activities, posttest design was employed to be used in the research. The statistics used for analyzing the data were mean, standard deviation, and average percentage.

The findings revealed that second-year preschool students who gained experience in storytelling activities with sensory activities had the overall ability to match and compare things, classify and group things, and sequencing in the very-good level ($\mu = 28.20$ the percentage at 94.00, $\sigma = 2.31$). When considering each ability, it found that the students' competence was in the very-good level, i.e. matching and comparing the similarities and differences between things ($\mu = 9.72$ the percentage at 97.20, $\sigma = 0.58$), classifying and grouping things ($\mu = 9.31$, the percentage at 93.10, $\sigma = 0.95$), and sequencing or events ($\mu = 9.17$, the percentage at 91.70, $\sigma = 1.15$).

Keywords : Matching and Comparison, Classification and Grouping, Sequencing, Storytelling Activities, Sensory Activities

บทนำ

การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติ โดยพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่มนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 2) การพัฒนาเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นช่วงวัยทองของชีวิต เป็นจังหวะทองของการสร้างเสริมพัฒนาการเพื่อวางรากฐานของ การพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมถึงการพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ เช่น ความสามารถทางภาษา ความสามารถทางวิทยาศาสตร์ ความสามารถทางคณิตศาสตร์

ความสามารถทางคณิตศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการด้านสติปัญญา ซึ่งคณิตศาสตร์ช่วยให้มนุษย์มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างรอบคอบและถี่ถ้วน ช่วยให้คาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์อื่น ๆ ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์เป็นความสามารถที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2563, น.50) ดังนั้นในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยฉบับปัจจุบัน (พ.ศ 2560) จึงกำหนดสภาพที่พึงประสงค์ของเด็กเกี่ยวกับความสามารถทางคณิตศาสตร์ส่วนหนึ่งไว้ในมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ 10 การคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 มีความสามารถในการคิดรวบยอด โดยกำหนดสภาพที่พึงประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์ในเรื่องการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น.33)

จากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) และได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในชั้นเรียน พบว่านักเรียนส่วนหนึ่งยังต้องได้รับการพัฒนาในเรื่องการจับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว การจำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้อย่างน้อย 1 ลักษณะเป็นเกณฑ์ การเรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย 4 ลำดับ เป็นเกณฑ์ ตามที่กำหนดสภาพที่พึงประสงค์ของเด็กวัย 4-5 ปี ไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยฉบับปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 32) ทางโรงเรียนจึงได้หาวิธีการที่จะพัฒนานักเรียนในเรื่องดังกล่าวด้วยการจัดประสบการณ์การเล่นและเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุลและต่อเนื่อง โดยเน้นเด็กเป็นสำคัญสนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 40) ซึ่งกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็กและเด็กได้เรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำผ่านการใช้ประสาทสัมผัสที่เหมาะสมอย่างหนึ่งคือ การจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส เพราะกิจกรรมการเล่นิทานถือเป็นวิธีหนึ่งที่เป็นสื่อนำไปสู่การเรียนรู้ การสอนต่าง ๆ กิจกรรมการเล่นิทานเป็นกิจกรรมที่เด็ก ๆ ชอบ โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ จะถูกกลั่นกรองออกมาเป็นนิทานในหลาย ๆ ลักษณะที่ผู้ฟัง ฟังแล้วจะเกิดความเพลิดเพลินให้ความรู้ ทักษะคติ ตลอดจนการปลูกฝังค่านิยม กิจกรรมการเล่นิทานจะช่วยให้เด็ก ๆ หรือผู้ฟังมีสมาธิหรือความตั้งใจที่มีระยะเวลาสั้นขึ้นหรือยาวขึ้น เด็ก ๆ เข้าใจในความคิดและความงามยิ่งขึ้น สามารถใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาแก้ปัญหาได้ และได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ (เกริก ยूनพันธ์, 2543, น. 55-56) และนิทานยังช่วยกระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ เช่น หู ตา รวมทั้งสมอง นิทานช่วยสร้างสมาธิ ความจำดี และปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ถือเป็นกิจกรรมกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเพลิดเพลิน การเล่นิทานจะช่วยให้เด็กเกิดทักษะการฟัง การพูด กล้าแสดงออก ปลูกฝังความประพฤติและค่านิยมในสังคม และเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนช่วยปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก (มูลนิธิสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน, 2555, ออนไลน์) และนิทานยังช่วยส่งเสริมความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยได้ ดังผลการวิจัยของวันดี ภูสุวรรณ (2559, น. 72) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเจริญวัย จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพ พบว่า หลังที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพ เด็กปฐมวัยมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ด้านการรู้ค่าจำนวน ด้านการเรียงลำดับ ด้านการเปรียบเทียบ และด้านการจัดหมวดหมู่ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนกิจกรรมประสาทสัมผัสเป็นกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้ที่เด็กได้ลงมือกระทำและได้สัมผัสกับประสบการณ์จริงโดยผ่านกิจกรรมที่มุ่งใจเด็กให้เกิดการเรียนรู้

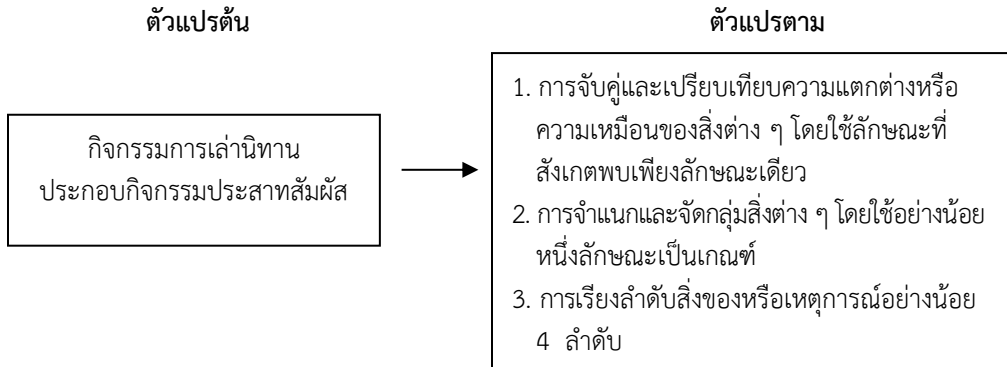
อย่างหลากหลาย กิจกรรมประสาทสัมผัสหรือกิจกรรมการปฏิบัติการ “เป็นวิธีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยที่เรียนรู้ได้ดีโดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า คือ การมองเห็น การฟัง การได้สัมผัส การชิมรส และการดมกลิ่น เพราะเป็นกิจกรรมที่เด็กทุกคนมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้สังเกต คิดแก้ปัญหา และช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นและค้นพบด้วยตนเอง” (รัศมี ต้นเจริญ, 2561, น. 173) ซึ่งกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสในการเรียนรู้โดยเน้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ ยังมีผลการวิจัยพบว่าช่วยส่งเสริมความสามารถทางคณิตศาสตร์ดังที่ วรรณุช นิลเขต (2554, น. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเรียนรู้จากกิจกรรมปฏิบัติจริงที่มีต่อทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า ทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมปฏิบัติจริงมีทักษะทางคณิตศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับสูง จำแนกรายด้านพบว่า ด้านการเปรียบเทียบอยู่ในระดับสูงมาก ส่วนด้านการหาความสัมพันธ์ และด้านการรู้ค่าจำนวนตัวเลขอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังทดลองทั้งโดยรวมและรายด้านพบว่าเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปฏิบัติจริงมีทักษะคณิตศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเล่นที่ประกอบกับกิจกรรมประสาทสัมผัสจึงน่าจะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่น่าจะช่วยส่งเสริมความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับให้กับเด็กปฐมวัยได้

จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ปฏิบัติการสอนในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งตระหนักถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) จึงสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นที่ประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส โดยผลการวิจัยครั้งนี้นอกจากจะพัฒนานักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) แล้ว ยังจะเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยได้ใช้เป็นแนวทางพัฒนาการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นที่ประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาประชากรทั้งหมดคือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4-5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 29 คน

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดแบบแผนการวิจัย แบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (pre – experimental design) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลหลังการทดลอง (posttest only design) ที่นำมาปรับให้เหมาะสมกับงานวิจัย
2. ดำเนินการทดลอง การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ทำการทดลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 20-30 นาที รวม 18 ครั้ง โดยจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส ในช่วงเวลา 10.00 - 10.30 น.
3. ดำเนินการประเมินความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังการทดลองด้วยแบบประเมินความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของค่าเฉลี่ย แล้วเทียบกับเกณฑ์ร้อยละที่กำหนดไว้ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 80.00 – 100.00 หมายถึง ความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนก และจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนนระหว่าง 70.00 – 79.99 หมายถึง ความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ อยู่ในระดับ ดี

คะแนนระหว่าง 60.00 – 69.99	หมายถึง	ความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ อยู่ในระดับ ปานกลาง
คะแนนระหว่าง 50.00 – 59.99	หมายถึง	ความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ อยู่ในระดับ น้อย
คะแนนระหว่าง 00.00 – 49.99	หมายถึง	ความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ อยู่ในระดับ ปรับปรุง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ระหว่าง 0.67-1.00
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส จำนวน 18 แผน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ระหว่าง 0.67-1.00

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ แบบประเมินความสามารถในการจับคู่ เปรียบเทียบ จำแนก และเรียงลำดับ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส
2. สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 2.1 ค่าเฉลี่ย (μ)
 - 2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)
 - 2.3 ค่าร้อยละ (%)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส มีดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส

รายการความสามารถ	หลังการทดลอง				ระดับ
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ร้อยละของค่าเฉลี่ย (%)	
1. ด้านการจับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ	10	9.72	0.58	97.20	ดีมาก
2. ด้านการจำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ	10	9.31	0.95	93.10	ดีมาก
3. ด้านการเรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์	10	9.17	1.15	91.70	ดีมาก
รวม	30	28.20	2.31	94.00	ดีมาก

จากตารางที่ 1 แสดงว่า หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 28.20, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.31, คิดเป็นร้อยละ 94.00) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับดีมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.72 คิดเป็นร้อยละ 97.20, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58) ด้านการจำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.31 คิดเป็นร้อยละ 93.10 , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95) และด้านการเรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.17 คิดเป็นร้อยละ 91.70, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.15)

สรุปผลการวิจัย

หลังนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส มีความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 28.20 คิดเป็นร้อยละ 94.00, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.31) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับดีมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของ สิ่งต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.72 คิดเป็นร้อยละ 97.20, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58) ด้านการจำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.31 คิดเป็นร้อยละ 93.10, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95) และด้านการเรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.17 คิดเป็นร้อยละ 91.70, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.15)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ปฐมวัย) มีความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับอยู่ในระดับดีมากทั้งโดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน นั้นเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นกิจกรรมที่เอื้อต่อการส่งเสริมความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. หลังนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ได้รับจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส พบว่า ความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตเห็นเพียงลักษณะเดียวของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อยู่ในระดับดีมาก เพราะนิทานจากกิจกรรมการเล่านิทานที่ผู้วิจัยเลือกมามีเนื้อหาส่งเสริมในการจับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ และหลังการเล่านิทาน ผู้วิจัยได้มีการจัดกิจกรรมที่เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสในการสังเกตเพื่อจับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตเห็นเพียงลักษณะเดียว เช่น การฟังนิทานเรื่อง “ลูกแมวเจ็ดสี” ซึ่งเป็นนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ลูกแมวทั้งเจ็ดสีที่ไม่มีชื่อ โดยแม่แมวจะตั้งชื่อลูกแมวเป็นชื่อของวันในสัปดาห์ให้ตรงกับสีของลูกแมว หลังจากฟังนิทานจะมีกิจกรรมต่อเนื่อง โดยครูจะอ่านบัตรคำชื่อของวันในสัปดาห์ และเด็กต้องจับคู่ของเล่นที่มีสีตรงกับชื่อของวันนั้นให้ถูกต้อง เด็กจะใช้ประสาทสัมผัสในการฟังชื่อวัน สังเกตสีของของเล่นจากการมอง และได้หยิบจับของเล่น สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมคิด อินซ่าง (2555, น. 76-77) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือ

ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นทานโดยใช้หุ่นมือ มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในด้านการจับคู่ การจำแนก การจัดกลุ่ม การเปรียบเทียบ และการนับสิ่งต่าง ๆ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สื่อที่ใช้ในการเล่นทานเป็นหุ่นมือกระดาษที่เป็นรูปธรรม คือเป็นหุ่นมือกระดาษตามตัวละครในเนื้อหานิทานการจัดประสบการณ์ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และฉากประกอบในการเล่นแต่ละเรื่องเป็นภาพฉีกตัดกระดาษสร้างสรรค์ประกอบในแต่ละเรื่อง มีความชัดเจนและน่าสนใจ พบว่าเด็กมีความสนใจ และร่วมมือในการจัดประสบการณ์การเล่นทานโดยใช้หุ่นมือเป็นอย่างดี ระหว่างการเล่นจะถามคำถามสอดแทรกตามจุดประสงค์การให้เกิดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในแต่ละเรื่อง ทำให้เด็กได้คิด และตอบคำถามเกี่ยวกับด้านการจับคู่ การจำแนก การจัดกลุ่ม การเปรียบเทียบ และการนับสิ่งต่าง ๆ ตามเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในนิทาน เด็กจึงเกิดเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จากการกระทำ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการเด็กปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับที่ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551, น. 162-163) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยว่า ควรจัดให้เป็นรูปธรรม เด็กสามารถสัมผัสอุปกรณ์ที่เป็นของจริง สื่อการเรียนรู้มีความหมายกับเด็กมาก อีกทั้งเด็กต้องได้ลงมือกระทำจริง มีวิธีการจัดหลายวิธีที่น่าสนใจและผ่านการวิจัยแล้วว่าสามารถสร้างเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ได้โดยกิจกรรมที่จัดนั้นให้ทั้งความเพลิดเพลินและได้รับความรู้จากสัมผัส หรือจัดกระทำองค์ประกอบที่จะช่วยในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์หรือความเข้าใจสัญลักษณ์ ความสามารถในการเข้าใจจำแนกความเหมือน ความต่าง ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และทักษะในการคำนวณ เมื่อเรียนสูงขึ้น ซึ่งในการเรียนการสอนต้องให้ประสบการณ์ตรงกับเด็ก การสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย จึงเน้นให้ลงมือปฏิบัติ และจัดกระทำกับอุปกรณ์ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพิศ วันทา (2560, น. 62) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เกมการศึกษา พบว่า ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการจับคู่ของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เกมการศึกษาที่让孩子ได้ลงมือปฏิบัติจริงในขณะเดียวกันเด็กจะเกิดการสังเกต จดจำ เรียนรู้ มีการสนทนา ซักถาม ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในขณะที่ดำเนินการจัดประสบการณ์ เด็กเกิดกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ได้สัมผัสกับวัตถุที่เป็นเกมที่ได้จัดเตรียมไว้ ทำให้เด็กเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา เช่นเดียวกับกิจกรรมการเล่นทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส ที่ผู้วิจัยจัดกิจกรรมให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสหลังจากการเล่นทาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่让孩子เรียนรู้ จากประสบการณ์ตรงจากของจริงผ่านการใช้ประสาทสัมผัส เช่นเดียวกัน จึงทำให้เด็กมีความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ ความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียวได้ดียิ่งขึ้น

2. หลังการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส พบว่า ความสามารถในการจำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะเป็นเกณฑ์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อยู่ในระดับดีมาก เพราะ นิทานมีอิทธิพลและคุณค่าต่อเด็กปฐมวัยมาก การที่พ่อแม่และครูได้ใกล้ชิดกับเด็กโดยการเล่นทานจะเป็นเครื่องช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เพราะการเล่นทานจะช่วย สร้างเสริมพัฒนาการทางภาษา ความคิด จินตนาการเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินมีความรู้สึกอบอุ่นและใกล้ชิด ซึ่งนิทานเป็นเครื่องมือที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กให้สูงขึ้น (วรัญญา ศรีบัว, 2560, น. 5-6) สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงใจ ทัดมาลา (2559, น. 124) ที่ได้สรุปผลการวิจัยว่า การจัดประสบการณ์การเล่นทานสามารถส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในเรื่องทักษะการเปรียบเทียบ ทักษะการจัดหมวดหมู่ และทักษะการนับและการรู้ค่า

จำนวน 1 – 20 ของเด็กปฐมวัยได้ ทั้งนี้เพราะแผนการจัดประสบการณ์แบบการเล่านิทานช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ ด้านร่างกาย เป็นต้น อีกทั้งครูก็มีส่วนสำคัญที่ช่วยกระตุ้นเสริมแรงใ้เด็กอยากร่วมกิจกรรมโดยให้เด็กมีอิสระในการคิด การแสดงออก โดยเน้นที่ตัวเด็กเป็นสำคัญโดยให้เด็กเป็นผู้ร่วมกิจกรรมให้มากที่สุดทำให้นักเรียนสนุกสนานและสนใจยิ่งขึ้น ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการจัดกิจกรรมที่เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสในการจำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะเป็นเกณฑ์ เช่น การฟังนิทานเรื่อง “ไข่มุกคุณค่า” และทำกิจกรรมต่อเนื่อง จากการฟังนิทาน โดยให้เด็กใช้ประสาทสัมผัสในจับและมองลักษณะของไข่มุกแต่ละชนิดว่ามีลักษณะอย่างไร จากนั้นจำแนกประเภทของไข่มุกแต่ละชนิดให้ถูกต้อง สอดคล้องกับที่เพ็ญจันทร์ เจริญประเสริฐ (2542, น. 108) กล่าวว่า เด็กจะสร้างความรู้จากการพยายามฟังและทำความเข้าใจจากประสบการณ์ของตนเอง ความคิดรวบยอดที่เกิดขึ้น มาจากกระบวนการที่เด็กได้สังเกต จัดประเภท เปรียบเทียบ เรียงลำดับ และให้ลำดับของสิ่งของในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ ธัญพร พุฒบัวค้อ (2562, น. 36) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ควรให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จากรูปธรรมไปนามธรรม โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้สังเกต สัมผัส ทดลอง สำรวจ ค้นคว้า และแก้ปัญหาจากสภาพแวดล้อมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยมีครูเป็นผู้จัดกิจกรรมและคอยสังเกตดูแลให้ความช่วยเหลือเด็ก จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างเด็กแต่ละคน ซึ่งเด็กในวัยนี้ถ้าได้รับการส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เป็นอย่างดี ย่อมเป็นรากฐานของการเรียนรู้และเข้าใจคณิตศาสตร์ที่ดีในระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณุช นิลเขต (2554, น. 69-70) ที่ได้ศึกษาผลของการเรียนรู้จากกิจกรรมปฏิบัติจริงที่มีต่อทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปฏิบัติจริงมีทักษะทางคณิตศาสตร์สูงขึ้นทั้งโดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นเพราะการจัดกิจกรรมปฏิบัติจริง เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ด้วยการมองเห็น การฟัง การดมกลิ่น การชิมรส และการสัมผัสผ่านการกระทำกับสื่อ เช่นเดียวกับกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส เพราะเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ตรง ผ่านการใช้ประสาทสัมผัสในการจำแนกและจัดกลุ่ม เพื่อพัฒนาให้เด็กเกิดความสามารถในการจำแนก และจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะเป็นเกณฑ์ได้ดียิ่งขึ้น

3. หลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส พบว่า ความสามารถในการเรียงลำดับสิ่งของ หรือเหตุการณ์อย่างน้อย 4 ลำดับ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อยู่ในระดับดีมาก เพราะนิทานจะทำให้เด็ก ๆ สามารถใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาแก้ปัญหาได้ นิทานสามารถสร้างความกล้าให้กับเด็ก ๆ หรือผู้ฟังได้โดยการแสดงออกที่ผ่านกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ และนิทานช่วยเสริมสร้างจินตนาการที่กว้างไกลไร้ขอบเขตให้กับเด็กหรือผู้ฟัง (เกริก ยूनพันธ์, 2543, น. 55) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการจัดกิจกรรมต่อเนื่องจากการเล่านิทาน โดยเป็นกิจกรรมที่ให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสในการสังเกตและเรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์ เช่น การเล่านิทานเรื่อง “หิวผักกาดยักษ์” และให้เด็กเรียงลำดับขนาดของกล่องจำนวน 4 ใบ เด็กจะได้ใช้ประสาทสัมผัสในการสังเกตลักษณะและขนาดของกล่องว่ากล่องใบไหนเล็กที่สุด และกล่องใบไหนใหญ่เป็นลำดับต่อไปจนครบทั้ง 4 ใบ สอดคล้องกับบุษบา มิ่งโรสง (2560, น. 57) ที่กล่าวว่า หลักสำคัญในการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยอยู่ที่กระบวนการทางความคิดและการพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ตั้งแต่การนับ การจัดประเภท การรู้ค่าตัวเลข การเรียงลำดับ และการเปรียบเทียบ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เด็กจะเรียนรู้ได้จาก

ประสบการณ์ตรงที่เด็กได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ในชีวิตประจำวัน หรือการจัดกิจกรรมของครู แต่ในการจัดกิจกรรมจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับพัฒนาการเด็กเพื่อที่เด็กจะได้พัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวนิดา หอมเนียม (2555, น. 88-89) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่เน้นหนังสือนิทานภาพและบัตรภาพ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 พบว่า การพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์หลังการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่เน้นหนังสือนิทานภาพและบัตรภาพสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่เน้นหนังสือนิทานภาพและบัตรภาพได้นำเนื้อหามาปรับกิจกรรมใหม่โดยเปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมและเน้นให้เด็กใช้ทักษะคณิตศาสตร์ที่เป็นพื้นฐาน เช่น ทักษะการนับ การรู้ค่าจำนวนตัวเลข การจับคู่ การจัดหมวดหมู่ การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับเหตุการณ์ เพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในชั้นสูงต่อไป โดยใช้หนังสือนิทานภาพและบัตรภาพประกอบการจัดประสบการณ์เพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น และสื่อสารให้เข้าใจมากขึ้นในแต่ละหน่วยได้อย่างน่าสนใจ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ให้เด็กมีโอกาสสัมผัสกับสื่อที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น จึงทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดี และการได้รับแรงจูงใจที่ดี จึงทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ เช่นเดียวกับกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส ที่ผู้วิจัยจัดกิจกรรมต่อเนื่องให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสหลังการเล่านิทาน เพราะเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงใช้ประสาทสัมผัสในการสังเกตและเรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์ เพื่อพัฒนาให้เด็กมีความคิดรวบยอดในด้านการเรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย 4 ลำดับได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. การใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส ครูจะต้องใช้คำถามสร้างความสนใจของเด็กเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาของบทเรียน และกระตุ้นการคิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับ
2. การใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัสเพื่อพัฒนาความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของเด็กปฐมวัยต้องเป็นกิจกรรมที่เด็กได้สังเกตลักษณะของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการเรียนรู้ ทั้งการจับ การมอง การฟัง การรับรส และการได้กลิ่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งต่อไปควรเป็นการศึกษากิจกรรมการเล่านิทานประกอบกิจกรรมประสาทสัมผัส เพื่อพัฒนาทักษะในด้านอื่น ๆ เช่น การคิดเชิงเหตุ หรือการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ ตำแหน่งทิศทาง ระยะทาง การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น เป็นต้น
2. ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการจับคู่และเปรียบเทียบ จำแนกและจัดกลุ่ม และเรียงลำดับของเด็กปฐมวัยที่ได้ทำกิจกรรมการเล่านิทานประกอบกับกิจกรรมอื่น ๆ ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมการปั้น กิจกรรมเกมการศึกษา กิจกรรมการวาดภาพ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560**. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: เบริน-เบส บั๊คส์.
- เกริก ยุ้นพันธ์. (2543). **การเล่นิทาน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ดวงใจ ทัดมาลา. (2559). **การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน**. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม). สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- ธัญพร ผุยบัวค้อ. (2562). **การจัดกิจกรรมเกมการศึกษาจากเมล็ดพืช เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย**. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม). สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- บุษบา มิ่งไรสง (2560). **การพัฒนาการจัดประสบการณ์แบบโครงการเพื่อเสริมสร้างทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ สำหรับเด็กปฐมวัย**. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม). สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- เพ็ญจันทร์ เจียบประเสริฐ. (2542). **คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย**. เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์, สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย คณะครุศาสตร์, สถาบันราชภัฏภูเก็ต, ภูเก็ต, ประเทศไทย.
- มูลนิธิสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน. (2555, 20 กรกฎาคม). **คุณค่าของนิทาน**. สืบค้นจาก <https://www.happyreading.in.th/news/detail.php?id=293>
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). **กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: เอพี กราฟฟิกส์ ดีไซน์.
- รัศมี ตันเจริญ (2561). **การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: ดวงแก้ว.
- วนิดา หอมเนียม. (2555). **การพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่เน้นหนังสือนิทานภาพและบัตรภาพ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีนครินทร์ เขต 3**. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์). สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- วรุณช นิลเขต. (2554). **ผลของการเรียนรู้จากกิจกรรมปฏิบัติจริงที่มีต่อทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย**. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ). สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- วรัญญา ศรีบัว. (2560). **นิทานและหุ่นสำหรับเด็กปฐมวัย**. เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์, สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี, ประเทศไทย.
- วันดี ภูสุวรรณ (2559). **การพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเจริญวัยจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพ**. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี). สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2563). **กรอบการเรียนรู้และแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และคณิตศาสตร์ในระดับปฐมวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท โกลโพรินท์ (ไทยแลนด์) จำกัด.

- สมคิด อินซ่าง. (2555). การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัด
ประสบการณ์การเล่นโดยใช้หุ่นมือ. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา). สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- สมพิศ วันทา. (2560). การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เกมการศึกษา.
(ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม). สืบค้นจาก
<http://tdc.thailis.or.th/tdc>